

בוורלי מהרצליה היא המהדורה הניקבית

הצגת בכורה

שיגעון

המוסיקה



שקועה בחוך עצמה

יושבת בב בנד לפני ההופעה, ומתרכזת. היא מופיעה בכל רחבי הארץ במיסגרת להקתו של ג'וקי ארקי, המונה שבע בנות. בין בנות הלהקה יש, לדבריה, תחרות טבעית.

א ילדו היו מסריטים את שיגעון המוסיקה בישראל, אולי קשה היה למצוא תחר ליה לג'ון טראוולטה. אך קרוב לוודאי שניתן היה למצוא לו בנקל בת-זוג נהדרת כמו בב (מתחרו עם "לב") בנד. ספק אם בב היתה עומדת בצילו של טראוולטה, כפי שקרה בסרט.

השם בב אינו ראשי תיבות של בריי ג'ייט ברדו, אלא קיצור של בוורלי, והיא בסך-הכל בת 20 ונולדה במזל דלי, בי שנת 1958.



אהבה — ושמה ג'אז

ב היא בעלת גוף מיניאטורי, מקי סים במידות מדויקות להפליא, שיער ספקיזוהוב ספקיאדמדם, רישפת אש ולהבה מעיניה החומות, ומגופה החוסס כימעט ללא הרף.

היא נולדה בחווה שבדרום-אפריקה, כי עיירה הנקראת ליכטנברג. אביה היה חק-

העולה את דרום-אפריקה בדרום לישראל, בב בת השנתיים עם בני מישפחתה, לפני שעברו.



כושר גופני

לא מככר לצבא, ונמצא כעת בטירונות. בב אינה בעלת-מיקצוע, אלא בעלת אובססיה — הג'אז. וזה בדיוק הדבר ש יהפוך אותה לרקדנית מעולה. אפשרות נהדרת פשוט אינה נראית לה.

בהיותה בת שנתיים העביר אביה את המישפחה מדרום-אפריקה לישראל. הוא עשה זאת מתוך ציונות לשמה. את החווה שבליכטנברג המירו בקיבוץ צורעה, אך ההשתלה לא עלתה, כנראה, יפה, ומקץ שנתיים פנו למושב שורש. גם משם נדדו כעבור שנתיים, והפעם לנסי-ציונה. מסעיהתלאות לא הסתיים גם שם. פרץ המיתון ומישפחת בנד היתה במצוקה ממשית. בב זוכרת בפרוש ימים בהם לא היה הגרוש מצוי בבית, ואמה נאלצה ללוות כסף כדי לקנות כיכר-לחם. כאן נגמרה, לפי שעה, הציונות של בנד. היא מישפחה בדרום-אפריקה שלחה כסף לחי-זור, ומישפחת בנד התמקמה שוב בארץ מוצאה. הפעם בבוקסנברג, ולא להרבה זמן. באותה תקופה היה האב מוכר-שטיי-חיים וכלי-מיטבח, נוסע מעיר לעיר ובא הביתה רק בסופי-שבוע.

מקץ חמש שנים חזרו ארצה והתי-יישבו בהרצליה. כיום מנהל האב מלון-דירות בהרצליה, והאם עובדת במקום, כי מזכירה ומנהלת-השבונות. יש לחם דירה משלהם במלון. "אם זה היה תלוי באבא," אומרת בוורלי, "היינו עוברים גם היום לקי-בוץ. אבל אימי מסרבת."

כישרון ריקוד

— בירושה

ב ב טוענת שמעולם לא פונקה במיור חד, להיפך. בהיותה קטנה חיה בסיכר-סוך מתמיד עם אחיה, "הייתי לבלתא," היא מחייכת, "על כל דבר קטן הייתי צרי רחת ובוכה, ותמיד רציתי את הדרך שלי. גם מכות לא היו חסרות. בגיל שש-עשרה שבע-עשרה השתנה היחס לגמרי. הם הת-בגרו, וגם אני."



המיישפחה בהיותה בת חמש-עשרה הצטלמה בב בהרצליה בין שלושת אחיה, בחגיגת ברי-המייצוה של אחד מהם. מימין: בב בת 18, בחזרה-האוכל בבסיס-הטירונות. בצבא שירתה בלהקת צוות הווי סדנאיה-שיריון.